

СТАНОВИЩЕ

по дисертация за присъждане на образователна и научна степен „Доктор”
на **Георги Николов Налбантов**,
редовен докторант по направление Философия на културата, политиката, правото и
икономиката (Реторика в публичната комуникация)
с научен ръководител проф. дфн Иванка Тодорова Мавродиева-Георгиева

Тема на дисертацията: „Медийната реторика на Луис Инасио Лула да Силва“

Изготвил становището: **Проф. д.п.с.н. Толя Стоицова**
Департамент „Масови комуникации”, НБУ

Представеният за защита дисертационен труд от докторант Георги Налбантов включва 187 страници текст, структуриран в 5 глави, придружени с увод, заключение, библиография и приложения. Темата звучи на пръв поглед доста изненадващо, но докторантът отлично е обосновал мотивацията си за нейния избор и което е по-важно – актуалността ѝ днес, включително значимостта ѝ и за българската политическа реторика. Използваната библиография обхваща 152 източника, от които 69 на български език, 58 на португалски език и 25 на английски език. Владеенето на португалски език от докторанта, му дава уникален шанс да чете и слуша изявленията на Луис Инасио Лула да Силва в оригинал, което е голямо преимущество за провеждането на реторичните анализи.

Специално внимание искам да обърна на приложението, което включва списък на основните анализирани видеозаписи и онлайн представени речи на Лула, както и над 200 онлайн публикации. Така приложенията потвърждават впечатлението ми за уникалност на дисертационното изследване.

Първите две глави са теоретични. В уводната глава, теоретичният обзор е особено сполучлив, тъй като включва и акцент върху основни термини от реториката, медиите и връзките с обществеността. Този акцент не е случаен. Така се подготвя теоретичната рамка за интердисциплинарното изследване. Добро впечатление ми прави и фактът, че докторант Георги Налбантов не е пропуснал да опише и основните традиции на реториката в България.

Втората глава логично стеснява обзора и го концентрира върху спецификите на историческия контекст в Бразилия. Анализирана е бразилската медийна среда от гледна

точка на културния и социалния ѝ контекст. Това е предпоставка за по-адекватно разбиране на реторичните анализи в изследване политическите прояви на Луис да Силва.

Следващите три глави са изцяло авторски. Те включват анализи, установяващи спецификите на поведението на Лула на езиково, реторично, аргументативно и неезиково равнище. Трета глава се фокусира върху кандидатпрезидентската медийна реторика на Лула. Четвърта глава продължава сполучливия анализ на президентската медийна реторика на Лула за периода, в който той управлява Бразилия – два пълни мандата. Този анализ засяга и способността на управленица за изключително красноречие. За мен също особен интерес предизвиква хрумването на докторант Налбантов да представи в последната, пета глава т.нар. „постпрезидентската“ или „следпрезидентска“ реторика на Лула. И още, в завършващата дисертацията глава се съпоставя кариерата на Лула да Силва с тази на неговия наследник на поста Дилма Русеф. Най-интересното, което е и принос на докторанта, е доказване на идеята му за пренос на етос от Лула към Дилма. Този процес на пренос според автора на дисертацията е направен с “невиждана ефективност” (с. 3 от автореферата).

Заключението обобщава изводите от направените анализи като достига и до извеждане на шест специфични особености на медийната реторика на Лула: политическо говорене с вътрешна убеденост и патос; съчетаване на идеологеми с разговорен и дори на места вулгарен език; съчетаване на собствен типичен стил с такъв, характерен за политическите оратори; осъзнаване на важноста от промяна и едновременно с това запазване границите на собствен медиен образ. И накрая, може би най-съществените особености – Лула създава комплексна представа за себе си чрез медийната си реторика като постига разпознаваемост, идентичност и стабилност на идеите и концепциите, които защитава (с. 165 от дисертацията). Експлицираната в увода теза се потвърждава изцяло.

Нестандарно организираният автореферат в добър обем от 34 страници представя точно съдържанието на дисертацията. Приемам и четирите приносни момента така, както са формулирани от докторанта.

Публикациите на Георги Налбантов по темата на дисертацията надхвърлят изисквания минимум. Те са 5, отпечатани в научни списания и сборници с доклади от конференции.

Искам да отбележа удовлетворението си, че докторант Налбантов е взел под внимание основните ми бележки от вътрешната защита. Единствената ми техническа бележка по отношение на официалния вариант на дисертацията е свързана с отсъствието на номерация на научните източници в библиографията, което ме накара да се доверя за техния брой, посочен от докторанта в неговия автореферат.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Докторант Георги Налбантов представя за защита сериозно разработен дисертационен труд с изводи, подкрепени от анализ на различни равнища.

Проличава способността на докторанта както да подбира релевантни на темата си научни източници, така и да ги реферира и анализира на теоретично равнище, създавайки добра рамка за провеждане на емпиричните си изследвания.

Темата – интересна и притегателна, дава възможност за връзки с българския политически живот. Авторефератът представя точно съдържанието на дисертацията с приносите в нея. Докторантът има 5 самостоятелни публикации по темата в научни списания и сборници.

За мен трудът удовлетворява изискванията за исканата степен и затова убедено предлагам на уважаемите колеги от научното жури да присъдим образователната и научната степен „Доктор“ на Георги Налбантов за дисертацията му на тема „Медийната реторика на Луис Инасио Лула да Силва“.

18.04.2017

Член на научното жури:

Проф. д.пс.н. Толя Стоицова